

Herke Páter

Redakcia a vydavateľstvo:
Budapešť, VII., Csömöri-ut 123.

Jednotlivé číslo 8 kr.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena:
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Poškrvený korunný kríž.

Vlaššič: Pozrite, priateľko môj, za tú vašu zásluhu, že ste zronil kríž aj z cimera uhorského ktorý bol na thore (kostolná zádona) pripravený, vyznačuje vás vysoká vláda so zlatým korunným krížom.

Reb. rabin Lów: Ajjajaj! Dajtheledaj! Her Ministerleben, nemohol by som dostať tho zlatu, brez then kríž?

Naša budúcnosť.

Ne je už tak, ako bolo dávno:
Nehladí sa už u nás na česť;
Len všetko zle sa u nás prevádza.
A panuje zbojstvo, kmínsivo leš,

Neviem veru, kde to tak dovedu,
A čo z krajiny našej bude!?
No na to som velice zvedavý,
Pokial to trpeť budeš lude!

Prípravíva ťa pomaly o všetko,
Hnusní, komisní havkáči
Nemajúci tolko poctivosti
Jak po ceste behajúci psi.

Prípravíva ťa o materinskú reč,
Prípravíva ťa aj o náboženstvo,
Poberú ti aj vlastný majetok:
Je to opravdové bandítstvo.

Že však čo mám robiť proti tomu,
Tá otázka sa vyskytuje?
Prímite radu, tak náš ľud lahko
Svojích nepriateľov premohne.

Radu moju mám k vám túto:
Dobre si hu zapamätajte,
Z vládných pánov zaiste nikomu
Ani len jednomu neverte!

Od stolicy páni, a od súdu,
Je darmo, sa nie vaší priatelia
Oni su priateľskí k vám len vtedy,
Keď sa zblízuje tá volba.

Nuž tak stráňte sa vy od tých čertov.
A nedôverujte diabľov,
Lebo ten, ver, od vás ľudia drahí,
Všetko právo pekne odloví.

R. G.

OVAD.

Krajinský výbor sa radil jako by sa dalo odpomôst
biede borňouhorských ruthéncov. No ale prečo že stvoril
Böh židov? Druhým k zkáze.

V tom výbore čo členovia účasť braly i kôšer
hazačci: Chorin, Neumann a Mezei, a ti vyvarili, že
utrápeným a biedným ruthencom len tak sa dá od-
pomôst, keď naprv podporovať sa budú tamejší doste-
huvani poľskí židia, aby tí neboly prinútení drať a šialit
úbohý ľud.

Odšupovať nahranicu íeh aj stakýma radeamy!

Rutkay zomrel. Tento veľiký muž bol chýrečný, že
nemohol odpustiť Kossuthovy, že mu jedon process
prehral in illo tempore.

Nám väčšiu pravotu prehral a sme predsa vedeli
odpustiť.

Za to ale nikdy neodpustíme jeho synovy.

Vojanská akademia nepotrebná, odpovedal vždy
společný minister obrany, keď delegácia žiadala a vojanskú
akadémiu. Včul už dostanú vojanskú školu Lemberg a
Linz; Uhorsko ale nič nedostane. Tomuje dobrá niklová-
valuta.

Môžeme sa za šťastných považovať, že v nedávno
otvorenej mensa akademica (lačný kost dávajúci student-
ský spolok) židovski študenti nežiadajú, aby tam i kôšer
kuchyňa bola!

Pol miliona zlatí deficit maly z millenarnej kôšer
výstavy. No tento raz zklamaly sa židáci v jejich počtoch.
Zabudly na to, že krestanská Europa nemávole naphčávat
včky židovských podujimatelov.

Pán Alexander (Mojžiš) Dárdai (Wünsch) trošku
pokalil otázku morského prístavu Fiume. Aspoň sa mu
podarilo odvrátiť pozornosť krajiny od životných záuj-
mov íej: kvóty.

Desider Szilágyi jakosi veľmo prísno bere reční-
kov ľudovej strany. V protivnom páde ak iste by si
židia ho braly ešte prisnejšie! Juden-Dienst vor allen
Dienst!

Smelá opovážlivosť.

— Ti kujone, ako sa ty opovážiš také volačo povedať, že môj otec bol mudrejší ako ja!

— Takí somár bol, ako je tvoj, rozumíš synu, a pakuj sa mi nútör, a klačať pojdes, za tvoju smelú opovážlivosť.

Z liberálneho katekismusa.

Aké skutky milosrdenstva preukazovali liberály počas voľieb?

Hladných krmili, smädných napájali.

Kolko násobní su kmíni?

Trojaký:

1. Čo sa predávajú samy seba, ako rozdrobu;
2. Čo okrádajú ľudí o peniaze, časni majetok a život;
3. Čo kradnú tudom slobodu, svedomie, ľudské práva atd. atd.

Jako sa vede obyčajne týmto triedám kmínov?

1. Prvi do jedál primiešani a strávení.
2. Pokutou a žalárom trestaní, všeliako prenasledovaní a nikdy vtedy i našibenicu povýšení budú, a ti tretí ale najčastejšie masným hrucom obdarení bývajú.

DL.

D o p i s y.

Oolina, 1897. febr. 18.

E cthenj phün rhedaktorkoleben!

Theraz cez thi fhašanghi aj jhá mhám tholko rholbotni až sha mi thak e stiche phothi Lebo u nás jhe tho thak jakho khebhi celhé fhašanghi khaždhi dhen hodi bholi. Thy nhashi ghojovský dhedbinháci nhemhajú thakej práce nhužusthavične lhen u mha shedia.

V holhačo nové čo bhi Vhás ct. p. Redhaktorkoleben zaujimhalo neviem lhebo theraz nhecesthujhem.

Predheca Vám a ct. čithathelom «Her. Pát.» mit grojse Freude z vhesthujhem, zhe je zhas o jednoho magyharha vhiac. Nharhodil sha mhi chvála Jehovkovi shyn a tho thaký! jhakého esthe sohet nhevihidel. Echt opravhivhi izrehel. Nhožhičky máh grod thak rhovné akho krhivhice zho shán.

Jhá shom už sthari čert hale jheho nhos nheni od mojho lhen o tri cent. m. menšhi; jheho vshihokké chelo znáchi rhozumhu «hundrt». Slovhom thaký jhe tho henjalichok, zhe ho ani vnebhi nenhájdhethe.

Lhen jhedno mha zho zhačiatku betrubuvholo (zarmucovalo.) Prhišhol nhasvhet zhozavrthímha oči;

jhá shom už bhól strachu, zhe bhudhe shhephi. Hal chvhála Jehovkovi nhebhola tho shhephotha, hale len pre vekhé kharphini shamhu oči až nha deviatthi deň otvhorili. Jheho 5 rhočni bratrhíček Šmilko predphovedhá mhi častho. «Pjavda Tháthalében s Kajpááckha (s Árpádka) khead nha rhosthe bhudhe krajinský vysjanhec»? Hovhorhi sha zhe čo mhale dhethi predphovedhá, zhe sha tho splni. Dal bhi thro jehovko.

Thaký shom bhól celkom erreguvanhi chcel shom ist dho Vobhového pre forthografistu abhich jeho obraz mohol vham vhelha ct. p. Rhedhaktorkoleben phoslat, halhe mha mhoj Lhejbhishko (10 ročný syn) zhákhól: «Thatha nhačko bhis plhathil fhortografisthovi shak khead phojdheme olhethe k thanthe do Pešte dhámhe sa obmhaluvat shedchi »Herkho Phathrovi«. Tho je inšimbalhár! then nás odmhaluje dharmo a pheknješie». Nhü nhemhal recht?

Dhozahajistha prindheme vlethe dho Judapešthu keď dhothál nezgrgnheme. Prhavdha nám urhobbithe thu rhadhost ct. p. Redhaktorko, date nás obmhaluvat «Her. Pátrhovi».

Dhothál lebben sie wohl!

Achtungsvoll

Icig Khon Fuchs
brhotranhec Phinkhása.

Spoľahlivý sluha.

— Pán: A potom možem fa potrebovať?
 — Sluha: (ktorý do služby chce vstúpiť): Oj, veľkomožný pane, ja na prvý pohľad poznám pre koho ráčite byť doma!

Šlojma Chvalitebného chvalitebnosti.

Vholal mha pho thieto dni ku shebe nha bhankhet e mhôj phriathelko Dežíke.

A jha som mhu e phovedal: vhiš čo bhratku, thy mháš dhoma mnoho lhisty, bhójim sha kthebe phrinš.

E thoť zhas phriletel e klu mňe tiež Dhežíke, a sha mha phital o radu jhak sha mhá zastávať pred súdpm zha thy lhisty?

Vhiš čho, bratku, shom mhu e phovedal: Uznaj sha zhe shi ozaj thak sphrošty, jhak vhyzeráš, a nhech mhy khrivý nhos osthane, khead tha odsúdia.

Shom e anempheloval Wlaššicovi mhôjho priateľa, aby Löw rhebhemu, čho e nha thöre v našej themple obrezal z khoruny khríž. e vhyznačenie dhal.

A on richtig uthekal tham, a mhu phorád zlati khríž nha phrsia zhavesil.

Dhobehol e klu mňe mhôj phriateľ Phercelkho, a sha mha o radu phital. zhe ho vhelmy nhapada tatovský pensiovaný slúžný Bhalog, e čho e mhá rhotiť?

Jha bhratku, shom mhu e phovedal: vieš čo bratku, ty si e kašu naložil e do kotla, věni si ju aj miešaj, lebo ti e prihorí!

Dobré žiadosti Hepp Iciga.

Bhuc thak sťhastlivý ako je niekthorý sudca sprhavodlivý.

Mhaj thak sphokojné sve-dhomie akho je thyché more včas bürkhy.

Vynšujem thi abys neshä-čil za thvojima veritheli dvere zhavierath.

Nech tha sphominajú čho nebohého.

Nech tha mhajú ludhia thak radi jakho ja mám rádh phána Luegera.

Podšité karikatury.

Malý Janko idúc po ulici zazre vyfinteneho fičúra, potom sa spíta svojej mamy:

Pravda, mamička, ak budem dobrý, nikdy mi nedáš také šaty?

Vzdela é a múdre endzozemsko poukáže ua uhorské pomery a potom sa zpíta svojej vlády.

Pravda, keď budeme poriadní a dobrí, nikdy takú Sodomu a Gomoru, nezrobíš jako tí tam maju?

V lete k vóli premeni a rozmanitostí miesto do Trenčanských-Teplíc pojdeme do Tatier.

A tvoj muž zas pojde s tebou?

Jakože!

No, kde že je tu premena a rozmanitosť?

V Uhorsku padla vláda Tiszova, Szapáryho a Vekerleho a vždy len opäť liberálna vláda zaujala miesto prvnejších vlád.

Kde je tu premena a rozmanitosť?

Ruthénci: Chcete nám pomôst proti tej zkáze, ktorá nás hrozí zo stra y dostahujúceť sa pofských židov?

Chori-, Mezei, Neumann, Bartha (na porade ruther-skej otázky): Jakoby nie! Pravdaže! Podporuvat budeme . . . dostahujúceť sa židov.

— Žo brák: Pane, dáte niečo na moju sta-točnú tvár?

— Pán: Áno, zaucho!

Pomoc v horňo uhorsku.

Ale prosím vás, pomozte nám. Odtýchto pijavie však vy ste bliže v Budínpešti, ako mý, a viete sa rozprávať stými čiro uhorskými ministrami, čo mi ehudáci nevíme.

Uhei: Ale bratku, na však vy ste na hranici, no či nevíte mýta zatvorit, keď sa vám ten hid cez neho hrňe.

Úctive prosíme našich ct. pp. predplatiteľov, aby boli tak láskavi, skrze poriadok poštovní, na karetkke poštovnej jejich adresu zretedelne vypisali a na našu redakciu zaslali.

Anekdoty Herkó Pátra.

V škole.

— Učiteľ: Zapamatajte si to dietky moje, že máte byť ku každému zdvorilí a úctiví. No Janko, keďby si sa stretol s pánom farárom, pravda by si pekne strhol tvoj klobúk?

— Janko: Nie, ja neztrhnem klobúk.

— Učiteľ: A to prečo? Povedzte mi?

— Janko: Já by som len čiapku ztrhol, lebo klobúka ani nemám.

Dobre odsekol.

Jedon žartovný kurátor chcejúc organistu trochu popohnúť, tak ho chválil:

»Pán organista tak hrá na organe, jako sv. Dávid hral na svojej harfe, len, nie tak pekne.«

»No a pán kurátor, odpovedal tento, ozaj rozprávajú jako král Šalamún, len nie tak múdro.«

Pyšný žobrák.

— Velkomožný pane, smilujte sa nadomňou, päť malých detí mám, ktoré hladujú.

— No, tot máš 20 kr. ale veľu chcem vidieť tie tvoje deti.

— Pane čo že myslíte, já som nezvikol moje deti za peniaze ukazovať.

Jedon žiak nemal peniaze, preto sadol a tak písal svojmu otcovy:

»Drahý otcé! Pošli mi peniaze na klobúk, lebo už také rozdzriapané nohavice mám, že už od troch týždňou bosý chodím.«

Nie Zle.

Roku 1872, 20 apríla, t. j. ten samý deň som sa ja narodil, keď Sládkovič zomrel, rečie jedon zo slabších poetov slovenských, ktorý si veľa o sebe myslel.

Kdosi ale! ozve sa nato z kúta:

I jedno i druhé veľikou škodou bolo pre slovenskú spisbu.

Nerúhaj sa Bohu.

Z Afriky z pristava sv. Alžbety, od «dobrej nádeje» zvanaj, píše jedon Missionár nasledovnú hroznú udalosť:

Jedon hollandský kupec sedel včas hroznej búrky a výchru podoblokom na priedomi, a díval sa jak veľke pustošenie robí výchor a búrka v jeho vinnici, okolo ktorej za celý rok ťažko pracoval.

Rozhorčený nadtým schytil zbroj a do neba mierac vystrelil, pričom tieto bohorúhavy reči vystrájal: «Prestreliť toho nanič hodného Boha na nebi!» Sotva to ale vyrieknúť, keď strašno sa blislo a rachotom sa rútiaci hrom praskol doňho, tak, že hneď mrtvý na zem klesol.

Čo viac... keď ho pochovávaly, nestihli ho ani zahrať, hrom uderil po druhýkrát do jeho hrobu, vyhodil von mrtvolu bohorúhavého kupca a hrob na všetkíe strany rozhodil.

Preto v jakej kolveke biede, nešťasti si: Nerúhaj sa Bohu!»

Cigánska hodnosť.

Trocha močky, pán veľkomožný, boškávám im ruky-nohy — vreští cigánsky loptoš bežiac za kočom hierským.

Panák sa ani neobzrel.

Ošvietený pane, trocha močky! reve cigáň.

Panák je hluchý.

Vyšoko ošvietený pane, bedáka huncút s neohrozenou vytrvanlivosťou. Žaiste si sám žaložite! Jašný pane, škrečí kujon, smilujte sa nadomňou.

Už nevládze ďalej.

Nerozumie.

— Muž: »Prečo my britva zas nechitá?«

— Žena: »Já ale ta nerozumiem, čo máš vždy stou britvou? Ostrejšej veci ani nenie pri dome. Už dva týždne čistím s ňou zemiaky, a tak reže, jako jej rozkazujem.«

O tie dety.

Prečo plačeš, dievčatko?

— Lebo som stratila otca, a on dostane od mamy, keď bezomňa pride domov.

Dľa stanov.

Dvaja kvestári, františkán a dominikán sa stretli; spolu idúc prišli k potôčku.

Dominikán takto oslovil františkána:

— Ponevác si ty učinil sľub poníženosti, povinný si mňa preniesť.

— Františkán nepovedal nič; v prostred potoka ale takto sa osmelil:

— Bratku máš groše?

— Hej, dva šestáky mám.

— No odpusť, že fa ďalej nieš nemôžem, lebo dľa našich stanov my y nesmieme peniaze so sebou nosiť. A skydol ho do vody.

Ozvena.

Ktoré *osy* najnebezpečnejšie štýpu?

— — *Krivosi.*

Jaké *rohi* nosia nektori vojáci?

— — — *Ostrohi.*

Koľko *zubov* žere našu milu vlasť a naše majetky?

— — — *Koľko je Jezubov.*

Jaké *šni* križujú našu milú krajinu?

— — — *Prašiny.*

Jaký *andel* je rozšírený po celej našej vlasti?

— — — *Handel.*

Myšlienky.

Mnoho žie poznám, ale takej som ešte nenašiol, ktorá by bola spokojná so svojim — zrkadlom.

Takej ženy niet, ktorá by o svojom maliarovi povedala, že jej — lichotil.

Kto brez srdea dáva almužnu: tým opovrhнем, kto ale brez ryzumu: toho vysmejem.

Keď chudobný ľud drží porady, veľkí páni sa usmieávajú, ale keď veľkí páni sa radia, vtedy chudobnému není do smiechu.

Najviac ľudí za dobročinnosť nie vďaku, ale pochvalu čaká.

Najťažšie sa naučíš trpeť. To detial sa máš učiť, dokiaľ nikto nepozná na tebe, že trpíš.

Oriešky k rozlušteniu

— od M. Ch. —

Ítal sa jeden pán jedného chlapca jak je stari. Chlapec mu nasledujúcu odpoveť dal:

Mój otec je odomňa štyri, a od môjho deda štrnásť razy tak stari, ako som ja, a dohromady máme sto rokov.

Povedte my vy veľ jak som ja stari?

Politický snár.

Keď ty počta otvorený list doručí, keď tajnosť zradenú vieš, a o poctivosti pochopu nemáš: budeš mať vyhovorky jako Bánffy. 5, 27, 34.

Keď ostrú interpelláciu zadáš, ministra cez celú reč svoju poriadne sekáš, keď biedu krajiny v s nemovny na oči vláde vyhadzuješ a potom odpoveď ministrov v známost bereš: upadneš do podozrenia tajného bratčkovania sa. 88, 19, 20.

Keď sa ti snívá, že na hostine Séchéniho chytiac kalych do rúk statnou úprimnosťou odhalíš krivdy a nepravosti, ktoré deň po deň páchajú sa v našej úbohej vlasť: z duše millionov budeš sväté pravdy hlásať. 55, 60, 78.

Keď budeš môcť jaké kolvek protizákonné veci páchať, šliapať zákon a práva ľudu: dožiješ sa veľkej úcty v politickom účinkovaní a veľká stoličná kapacita bude z teba. 13, 77, 90.

Babky - kvapky.

Babka k babke si hovorí:
Chodme my len ta židovi,
Žid to je len k ľudu človek:
Nech si tárá kto čo kolvek.

U krestana drahé všetko!
Škoda veru aj pozrieť to,
A tá váha — moja milá —
Nech som čo chcem, je primála.

Židák keď ma z dialky zbadá:
Vitajte mi pekná drahá!
Však som vás nevidel dávno,
Hneváte sa? Áj-no, váj-no!

Také kriky robi napred
A v tom sklepe sháňa sta vred:
Ženo, dietky, skoro, skoro!
Prineste pohárček z toho.

Musím sadnúť! Kvapky potom
Prinesú mi z pohárčekom;
Aj tie kvapky! Dušenka má,
No život, dobrota samá!

Jakživ ja vec u krestana
Nekupim za pol krajciara,
Mój milý žid zaslúži to,
Jako holubenka žito!

Avšak viem ja tiež čo patri:
K čiek pár, kureniec dva-try
Veď sa len nedám na posmech,
Čo by mohol mój žid mysleť?

A tie milé židovčiatka,
Mliečka, syra rád to papká;
No, keď zmútim, aj z masielka
Pri čini sa im zasielka.

Cibule, zelene veci
Pepke židech sluší predoi!
Veď, čo poviem, ani matka,
Nie je ti tak prajná jak tá!“

Nuž, krestansky sklepár vidiš
V čom sa tak veľmi previniš?
Hlúpe kvapky, hlúpe slová:
Babská múdrosť je hotová!

Keby nebol osel mužík
Z hydu mohol by sám uži,
Lež keď dedko karty má hrať
Nemá kedy babku karhať.

Pepke sa to všetko líbi,
Veď nemá v hlave otruby;
Lež neviem, tie babky jaré
Či nenosia plevy v hlave!

Popjedszky.

Žartová obrázková hádka.

Kmín, kmín, kmín je tu!

(Kde je? Nech sa páči najš ho.)

„Herkó Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozme och rozšírený po Hornom Uhorsku, Česku a Ameriky, prijíma

oznamy, (inseráty)

za veľmi ľavné ceny.

Jedna celá strana stojí len 10 zl., pol strany 5 zl., štvrt' str. 2 zl. 50 kr.

Menšie oznamy d'a priestoru pomerne platené tiež prijímame.

Oznamy sa prijímajú vo

Administrácie: Budapešť, VII., Csömöri-út číslo 123.

Knižná polica.

„Naša Nádej“, mesačník o sviatosti oltárnej; na celý rok je k dostaniu za 80 kr. vo Vacove u dp. Michala Varga.

Veľká Novina, čili: La Salleteské Prorectvo. Toto dielo obsahlo od pápeža Leva XIII. požehnanie. — Cena 25 kr. — K dostaniu u Majitel' a dp. Michala Varga, kaplána vo Vacove Najvyššie odporúčame.

Majitel' a zodpovedný redaktor:

Julo Markoš.

Hlavný pracovník: Rudolf Galba.

P. T.

Uvedomujeme našich pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov, že sme si v **Budapešti VII., Csömöri-út 123**

tlačiareň „Herkó Páter“

otvorili, a v nej krom našich vlastných robôt hoc jaké iné **tlačové práce** prijímame, najlepšie, najchytřejšie a najlacnejšie plníme.

Naša tlačiareň je s celkom novými a najmôdnejšími písmenami a mašinami zaopatrená.

O láskavé podporovanie prosí:

Tlačiareň Herkó Pátra

Budapešť, VII., Csömöri-út 123.